

چاره کارگران

شاهرخ زمانی

نهم آذرماه هشتاد و شش

تاریخ کل بشریت، تا کنون تاریخ مبارزه طبقاتی بین دارا و ندار، فقیر و غنی، ارباب و رعیت و کارگر و سرمایه دار بوده است. در یک طرف عده انگشت شماری دارای ثروت و قدرت هستند و در طرف دیگر، یعنی در اردوی آفرینندگان واقعی ارزشهای مادی و معنوی جامعه جز کار و زحمت و فقر و احتیاج چیز دیگری نیست. مبارزه بین این دو طبقه، گاهی آشکار و گاهی پنهان، جریان اصلی تاریخ بوده است.

طبقه کارگر به عنوان بخشی از طبقات ستمدیده تاریخ، گذشته ای دویست ساله دارد که در جریان مبارزه خود ضربات سنگینی به طبقه سرمایه دار وارد کرده و به دست آوردهای بزرگی نیز نائل آمده است.

یکی از مهمترین این دست آوردها داشتن تشکل مستقل کارگری، جدا از دولت و سرمایه داران می باشد. کارگران در جریان مبارزه خود به این نتیجه رسیده اند که یک دست صدا ندارد. آنان می دانند که کلیه نعمات مادی و معنوی جامعه ثمره کار و زحمت و خلاقیت کارگران می باشد که توسط سرمایه داران غارت می شود. بنابراین باید در مقابل این بهره کشی و غارت مقاومت کرد و این امر فقط فقط در سایه ی اتحاد طبقاتی کارگران به عنوان یک طبقه مولد ثروت در مقابل غارتگران این ثروت، یعنی طبقه سرمایه دار ممکن می باشد. اگر نظام سرمایه داری و دولت حافظ آن در مقابل ما کارگران دارای ثروت و قدرت و امتیاز می باشد، در مقابل ما کارگران تولید کننده تمام امکانات جامعه از پوشاک و خوراک تا مسکن و ماشین آلات و .... می باشیم. سرمایه داران و عوامل آنها عین انگل و زالو از نتیجه کار و فکر ما تغذیه می کنند و برای ادامه این غارت و چپاول با ایجاد رقابت، دو دستگی، گرسنگی، بیکاری، ناامیدی و ... و با تفرقه در صفوف کارگران به بهره کشی خود ادامه می دهند.

ما کارگران با جمعیت چهل میلیونی که اکثریت غالب جامعه هستیم باید با ایجاد تشکل های مستقل خود (سندیکا) در مقابل طبقه سرمایه دار، صفوف خود را متحد و یکپارچه کرده و به یک قدرت تاثیر گذار و تعیین کننده تبدیل شویم. ما کارگران باید درس اتحاد را از دشمنان خود یعنی سرمایه داران یاد بگیریم که چطور در مقابل طبقه ما، برای مکیدن خونمان و غارت دست رنجمان، یکدست و یکصدا حرکت می کنند. می بینید که چطور وقتی یک حرکت کارگری صورت میگیرد، تمامی آنها به صورت یکپارچه و برای سرکوب کارگران به جلو می آیند.

در مقابل این قدرت متحد سرمایه داران برای غارت و بهره کشی ما کارگران، در مقابل گرسنگی، بیکاری و بی آیندگی مان: چاره ما کارگران وحدت و تشکیلات است.

شاهرخ زمانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمان

پنجشنبه هشتم آذر ۱۳۸۶